

løshedsfonden 3 880 000 Kr., det vil sige i alt 11 711 000 Kr. I 1919—20 fandtes der, som det ærede Medlem rigtigt sagde, paa det ordinære Budget kun 1 682 000 Kr.; følgelig har det ærede Medlem Ret i, at man brugte i 1923—24 10 Millioner mere til arbejdsløse. Men paa det overordentlige Budget — for der var da en overordentlig Arbejdsløshed — bevilgedes der direkte til Kasserne 17 Mill. Kr., som det ærede Medlem stryger, for det er ikke sociale Udgifter. De arbejdsløse fik ganske vist 6 Mill. Kr. mere i 1919—20 end i 1923, til Trods for at Arbejdsløsheden i 1919—20 var 7 pCt., medens den i Aar har været 12 pCt. Men desuagtet siger det ærede Medlem: Vi har anvendt mere til sociale Udgifter end de Radikale.

Saaledes er Værdien af de Tal, det ærede Medlem stiller op, og for at give det et paalideligt Præg siger det ærede Medlem: jeg regner altid med Realiteter. Jeg regner ogsaa med Realiteter. Jeg understreger endnu en Gang, at paa Indenrigsministeriets ordentlige og overordentlige Budget blev der i 1919—20 med en Arbejdsløshed af 7 pCt. ydet 18 719 000 Kr. til de arbejdsløse og i 1923—24 med en Arbejdsløshedsprocent af 12 ydet 11 711 000 Kr. Det fremstiller det ærede Medlem som et Bevis for, at man i Aar har ofret mere paa sociale Formaal end i 1919—20. Det er Realiteter.

Jeg har ikke haft Tid til at følge det ærede Medlem ved hans Gennemgang af de sidste 4 Aars Udgifter til sociale Formaal, men hvis den svarer til, hvad jeg her har nævnt, saa forstaaer jeg, hvorledes det ærede Medlem kan komme til de glimrende Tal. (*Martin Hansen:* Maa jeg spørge, hvad var der galt, var det ikke rigtigt, hvad jeg nævnte som Udgifter til Forsikring og Forsorg for ubemidlede?). Jeg sagde, at Tallene var rigtige. Det er nemlig saaledes, naar vi kun regner med de ordinære Udgifter. Men maa jeg saa spørge det ærede Medlem: Har det for de arbejdsløse synderlig Betydning, naar de faar 19 Mill. Kr., om Pengene staaer opført blandt de ordentlige eller blandt de overordentlige Udgifter, og har dette Betydning med Hensyn til Opfattelsen af, hvad der er præsteret i social Henseende? Naar det ærede Medlem om dette siger, at han taler om Realiteter, tror jeg, han er kommet, skal vi bruge Udtrykket, ud at svømme.

Naar vi holder os til dette med de arbejdsløse, saa er der endda tilbage 18 Mill. Kr. mere i 1923—24 end i 1919—20. Det ærede Medlem sagde, at der var anvendt 35 Mill. Kr. mere til social Forsorg, men naar vi tager Føjregningen med Hensyn til

Ydelsen til de arbejdsløse i Betragtning, bliver der endda en Fremgang paa 18 Mill. Kr. Naar jeg nævner, at her er Sønderjylland imidlertid kommet med, maa man forstaa, at Sammenligningsgrundlaget ikke er rigtigt. Dernæst vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at i 1919—20 blev der anvendt 97 Mill. Kr. til Nedsættelse af Prisen paa Brød, Mælk, Flæsk og Kartofler, og der blev anvendt 46 Mill. Kr. til kommunale Dyrtidsforanstaltninger. Maa jeg spørge det ærede Medlem, er det et Bevis paa, at man mangler social Forstaaelse, naar der til disse to Formaal: kommunale Dyrtidsforanstaltninger og Nedsættelse af Prisen paa 4 af de vigtigste Livsfornødenheder, anvendes et Beløb af 143 Mill. Kr., hvilket nu fuldkommen er bortfaldet? Til Gengæld kommer der en Forhøjelse paa 18 Mill. Kr., som det ærede Medlem fremhæver som et Bevis paa den voksende sociale Forstaaelse hos den nuværende Regering. Hvis man anvender Tallene paa den Maade, kan man komme til de vidunderligste Resultater, men jeg tror dog ikke, det ærede Medlem kommer langt ved at tale om, at man nu har langt større social Forstaaelse, end man havde den Gang, for det vil blive vanskeligt at faa nogen til at tro det, selv om det ærede Medlem for at gøre det noget sandsynligere siger: Jeg holder mig kun til Realiteterne. Tal kan jo bruges paa en vidunderlig Maade, men det bliver vanskeligt at forstaa, at det for de arbejdsløse har nogen Interesse, om Bevillingerne til dem gives paa den ene eller den anden Post.

Jeg har ikke været med til at øve skarp Kritik overfor Regeringens Finanspolitik, fordi vi, som det ærede Medlem ved, har bistaaet den i dens Sparebestræbelser for at naa til Balance. Min Partifælle det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte har i Sparekommissionen været med til at stille Forslag om Sparebestræbelser, som end ikke Ministeriet har ment at kunne acceptere, og har ikke nogen Sinds staaet som Hindring for Sparebestræbelser.

Saa kommer vi til Indtægterne, de mange indirekte Skatter. Det er rigtigt, at dem har vi staaet som Modstandere af, og det ærede Medlem vil vide, at vor Stilling her har været den, at vi under den radikale Regering, da Venstre vilde fremtvinge indirekte Skatter, erklærede, at vi ønskede direkte, ikke indirekte Skatter. Men naar det ærede Medlem saa siger, at Staten vilde gennem indirekte Skatter have faaet 70 Mill. Kr. mindre i Indtægt, hvis vi havde faaet Lov til at raade i de 4 Aar, og at der var